

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

(Peer Reviewed Journal Multidisciplinary)

ISSN: 2582-399X

காலாண்டு இதழ்
(ஐனவரி, ஏப்ரல், ஜூலை, அக்டோபர்)
ஆகிய மாதங்களில் வெளிவரும்

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

Aran

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Founder / Editor in Chief

Dr PRIYAKRISHNAN

Publisher

MR P. JAYAKRISHNAN

Editorial Board Members

Dr V SELVAKUMAR

Professor And Head of The Department of Maritime History and Marine Archaeology Tamil University, Thanjavur, TamilNadu, India
selvakumar.v@tamiluniversity.ac.in

Dr. S. KAVITHA

School of Indian Languages and Comparative Literature, Tamil University, Thanjavur. TamilNadu, India

Dr.K.DAYANIDHI

Assistant Professor & Head i/c , Department of Vaishnavism , University of Madras, TamilNadu, India. dayanidhi@unom.ac.in

Dr O.MUTHIAH

Professor of Tamil, The Gandhigram Rural Institute (Deemed to be University) Gandhigram - 624 302 Dindigul District, TAMIL NADU

DR UMADEVI

Professor In Tamil, Department of Modern Indian Languages And Literary Studies University of Delhi, Delhi . dumadevi@mil.du.ac.in

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

Aran

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

DR JAGADEESAN.T.

Assistant Professor of Tamil, Department of Indian Languages,
Faculty of Arts, Banaras Hindu University,
Varanasi- 221005, Uttar Pradesh,India.

DR SENTHIL PRAKASH.S

Teacher – in- charge/Assistant professor (SG),Department of
Tamil, Institute of Languages, Literature& culture,
Visva – Bharathi University,Santiniketan,West
Bengal, India -731235

DR R TAMILSELVAN

Assistant professor, Aligarh Muslim University, Uttar Pradesh,India-202002

Dr SWARNAVEL ESWARAN

Associate Professor Departments of English, and Media and Information
Michigan State University. USA. eswaran@msu.edu

Dr (Ms.) NILANKA LIYANAGE

Senior Lecturer in Dance ,Department of Dance,Drame&Theatre Arts,
Swamy Vipulananda Institute of Aesthetic Stidies,Eastern University Srilanka

Mrs THULSIVANTHANA UDAYASHANKAR

Senior lecturer Gr II in English, Swamy Vipulananda Institute of
Aesthetic Stidies ,Eastern University, Srilanka

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

Aran

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Dr B. DHANANJAYAN

Associate Professor, Sir Theagaraya College, Old Washermenpet,
Chennai - 600 021.

Dr P.SEKAR

Assistant Professor, Department of Education, Govt. Institute of Advanced Study
in Education, Saidapet, Chennai-600015. sekar@iasetamilnadu.ac.in

நிறுவனர்/பதிப்பாளர்/நிர்வாக ஆசிரியர்

இதழாக்கம்

திரு ப. ஜெயகிருஷ்ணன்

முதன்மை ஆசிரியர்

முனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

+917299587879

www.aranejournal.com

aranjournal@gmail.com

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழில் வெளிவரும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அனைத்தும்
(Peer Review)பீர் ரிவியூ செய்யப்பட்டு பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பதைத்
தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

தமிழ் இலக்கிய மரபில் கருமை
(Blackness in the Tamil Literary Tradition)

முனைவர் ந. ரேவதி

DR.N.Revathi

உதவிப்பேராசிரியர்
தமிழ்த்துறை
பி எஸ் ஜி கலை அறிவியல் கல்லூரி
கோயம்புத்தூர் - 641014

Assistant Professor
Department of Tamil
PSG College of Arts and Science
Coimbatore -14

Abstract

In the Tamil literary tradition, colours are employed not merely as visual descriptions but as profound cultural symbols. Among them, "Blackness" (Karumai) has manifested in various thematic contexts from the era of *Tolkappiyam* to the present day. Initially representing the density of nature, it later evolved into a symbol of ignorance, and eventually, in ethical literature (*Ara Ilakkiyam*), it transitioned into a metaphor for deceit.

This article analyzes the diverse metaphorical representations of the colour black within *Tolkappiyam* and subsequent literary works. Specifically, this study explicates how human psychological states are identified and characterized through the use of colour in literature.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கிய மரபில் நிறங்கள் என்பது வெறும் காட்சி வர்ணனைகளாக மட்டுமல்லாமல், ஆழமான பண்பாட்டுக் குறியீடுகளாகவும் கையாளப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் கருப்பு என்பது தொல்காப்பிய காலம் முதல் இன்று வரை பல்வேறு பொருண்மைகளில் பயின்று வந்துள்ளது. தொடக்க காலத்தில் இயற்கையின் செறிவாகவும், பின் அறியாமையின் அடையாளமாகவும் இருந்து, பின் அற இலக்கியங்களில் வஞ்சகத்தின் குறியீடாகவும் கருமை நிறம் மாறியுள்ளது. இக்கட்டுரை, தொல்காப்பியம், மற்றும் இலக்கியங்களில் கருப்பு நிறம் எவ்வாறெல்லாம் உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதைப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. குறிப்பாக, மனிதனின் மனநிலை எவ்வாறு இலக்கியங்களில் நிறத்தைக் கொண்டு அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது என்பதை இவ் ஆய்வு விளக்குகிறது.

திறவுச்சொற்கள் (Key Words): கருமை (Blackness), இருள் (Darkness), வஞ்சகம் (Deceit / Treachery), தொல்காப்பியம் (Tolkappiyam), திருக்குறள் (Thirukkural), குறியீடு (Symbolism / Semiotics), நிறப் படிமம் (Colour Imagery)

முன்னுரை

ஒரு நிறம் எவ்வாறு மனிதப் பண்புகளோடு தொடர்புபடுத்தப்பட்டு, அறநெறிகளைக் கற்பிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதற்குத் தமிழ் இலக்கியங்கள் சிறந்த சான்றாகும். யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்ற பொதுமை மனப்பான்மையைப் போற்றும் தமிழ் இலக்கியங்கள், மனிதனின் அகப் பண்புகளை விளக்குவதற்குப் பல்வேறு உவமைகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளன. வெண்மை தூய்மையையும் செம்மை வீரத்தையும் குறிப்பது போல கருமை என்பது ஆழம்,

செறிவு, அறியாமை மற்றும் வஞ்சகம் ஆகிய முரண்பட்ட உணர்வுகளின் களனாகத் திகழ்கிறது. கார்மேகம், யானை, கூந்தல் ஆகியவற்றைக் கருமை எனப் போற்றியது அழகியல் சார்ந்தது.

“கார்” என்ற அடிச்சொல் ஒட்டிய கருமையைத் தொல்காப்பியம் மை (இருள்) என்பதை மைவரை உலகம் என்றும் பொழுதைக் குறிக்கும் சொல் என்றும் பதிவு செய்கிறது. பிற்கால நீதி நூல்கள் அதனைக் கூடா ஒழுக்கத்தின் அடையாளமாக மாற்றின. இவ்வாறாகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டை நிறுவும் சான்றுகளாக அமையப்பெறும் தமிழ் இலக்கியங்களில் கறுப்பு-கருப்பு சொல் குறியீடுகள் எத்தகைய நிலைகளில் மாற்றம் பெற்று வந்துள்ளன என்பதை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரையின் நோக்கம் அமைகிறது.

சொல்லும் பொருளும்

இக்காலத்தில் கருமை என்ற சொல், கருப்பு — கறுப்பு என இரண்டு ரகரக் கிளவிகளாலும் எழுத்தியலில் குறிக்கப்படுகின்றன. கறுப்பு என்பது குணத்தையும் நிறத்தையும் (இருண்ட) குறிக்கும் எனத் தொல்காப்பியம் சுட்டுகிறது.

“கறுப்பும் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள்” (நூற்பா. 372)

“நிறத்து உரு உணர்த்தற்கும் உரிய” (நூற்பா. 373)

கறுப்பு (கறுத்த) எனும் இச்சொல் பெரும்பான்மையான இடங்களில் குணத்தைக் குறிப்பிடுவதாக இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ளது. சான்றாக,

“கறுவு கொள் நெஞ்சம்”
(திருமுருகாற்றுப்படை.100)

“வானம் ..... கறுப்ப” (குறிஞ்சிப்பாட்டு. 227)

இவ்வரிகளுக்கு, நச்சினார்க்கினியரின் மதுரைக்காஞ்சி உரைப்படி முதிர்ந்த நிலை, பொழியும் நிலையில் கருமை கொண்ட மேகம் எனப் பொருள் கொள்ளலாம்.

“காவா தொருவந்தன் வாய்திறந்து சொல்லும்சொல்
ஓவாதே தம்மைச் சுடுதலால் - ஓவாதே
ஆய்ந்தமைந்த கேள்வி அறிவுடையார் எஞ்ஞான்றும்
காய்ந்தமைந்த சொல்லார் கறுத்து” (நாலடியார்.63)

ஒருவன் தன் நாக்கைக் கட்டுப்படுத்தாமல், தன் வாயைத் திறந்து சினத்தில் சொல்லும் சொல்லானது, தவறாமல் அவனையே சுடும். சினப்பது தன்னையே சுடுமாதலால் பண்பட்ட உள்ளமுடையோர் சினங்கொள்ளார் என நாலடியார் சுட்டுகிறது. இங்கு கறுமை என்பது சினத்தைக் குறிப்பிடுகிறது.

சங்க இலக்கியங்களில் நிறத்தைக் குறிக்க கரு, கார், மை என்ற சொற்களே அதிகம் பயின்று வந்துள்ளன. இச்சொல்லும் நிறத்தோடு குணத்தையும் குறிப்பிடுகிறது. பெரும்பாணாற்றுப்படை கரிய உடலை “மை இருள்” எனக் கூறுகின்றது. மக்கள் வழக்காறுகளில் குறிப்பாக இறப்புச் சடங்குகளில் கருப்பு என்பது தீட்டுக் கழிப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. இங்கு கருப்பு என்பது மகிழ்ச்சி அற்ற நிலையைக் கூறுவதாகும். எதிர்மறையான சூழலைக் குறிக்கவும் இச்சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

எல்லா நிறங்களையும் உள்வாங்கிக் கொள்வதே கருப்பு. அதேபோல் எல்லாப் பொருளையும் தனதாக்கிக் காட்டுவதால், சில இடங்களில் கருப்பு என்பதை இருள் (குறைந்த ஒளி) எனக் கொண்டும் இவ்வாய்வு நிகழ்த்தப்படுகிறது. வாய்மொழி வழக்காற்று ஆய்வாளரான

தொ. பரமசிவம் பழைய வழக்குகளில் பஞ்சம் அல்லது வறுமையைக் குறிக்கவே கருப்பு என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டது என்கிறார். (தொ.பரமசிவம், பண்பாட்டு அசைவுகள், பக்கம்.45)

தொல்காப்பியத்தில் கருமை

தொல்காப்பியம் நிறத்தைப் பண்புப் பெயராகவும் மெய்ப்பாட்டுக் குறிப்பாகவும் காட்டுகிறது. தொல்காப்பியர் 'கருமை' அல்லது 'இருள்' என்பதை மனித மனத்தின் பல்வேறு மனநிலைகளுடன் தொடர்புபடுத்துகிறார்.

களவு ஒழுக்கத்தில் 'இருள்'

களவியல் பகுதியில், தலைவன் தலைவியைச் சந்திக்க வரும்போது 'இருளை' ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்துகிறான். இங்கே இருளை அடிப்படையாகக் கொண்ட இரவு என்பது உண்மையை மறைப்பதற்கும், பிறர் அறியாமல் செயல்படுவதற்கும் குறியீடாகிறது.

“இரவுக்குறி ஏமம் வரம்பு வரம்பாக
மனையகத் தன்றிச் சொல்லுங் காலை
மனையோர் கிளவி கேட்கும் வழியதுவே
மனையகம் புகாஅக் காலை யான” (தொல்காப்பியம். பொருள்.

129)

வெளிச்சத்தில் வராத ஒருவன், இருளைத் துணையாகக் கொண்டு வருவதை ஒரு வகையான 'மறைத்தல்' (Secrecy) என்று தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. இது இயற்கையின் செறிவாக இருப்பினும், வெளிப்படைத்தன்மை அற்ற (Non-transparent) நிலைக்குக் கருமையை அடையாளப்படுத்துகிறது.

சொல்லதிகாரத்தில் குணம் மற்றும் நிறம்

தொல்காப்பியர் பண்புப் பெயர்களை விளக்கும்போது, நிறங்களைக் குணங்களோடு தொடர்புபடுத்துகிறார்.

"செம்மை சிறுமை சேய்மை..." (தொல்காப்பியம்.

456)

இதில் செம்மை என்பது நேர்மையையும் (Integrity), அதற்கு நேர்மாறான கருமை அல்லது இருள் என்பது 'மறைத்தல்' அல்லது நேர்மையற்ற தன்மையையும் குறிப்பால் உணர்த்துகிறது. கருமை எனும் சொல் நேரடியாகக் கூறப்படவில்லை எனினும் குறிப்பால் உணரலாம்.

சங்க இலக்கியத்தில் கருமை

சங்கப் பாடல்களில் 'கருமை' என்பது ஒருபுறம் வளமையைக் குறித்தாலும், மறுபுறம் அது 'மறைத்தல்', 'ஏமாற்றுதல்' மற்றும் 'உள்ளொன்று வைத்திருத்தல்' ஆகிய பண்புகளுக்குக் குறியீடாக வந்துள்ளது. கரிய நிறத்தை நேர் பொருளாய்க் குறிக்கும் சொல் 'கருப்பு' என்று தமிழண்ணல் கூறுகிறார். (தமிழண்ணல், கருப்பும் கறுப்பும் கட்டுரை, தினமணி நாளிதழ்) மக்கள் கருமை நிறத்தையும் எதிர்மறைத்தன்மையையும் (குற்றச் செயல்களையோ அல்லது ஒழுக்கமற்ற செயல்களையோ) தானாகவே தொடர்புபடுத்த முனைகிறார்கள் என்று உளவியல் ஆராய்ச்சியாளர்கள் கண்டறிந்துள்ளனர். (Kendra Cherry, The Colour Psychology of Black, www.verywellmind.com)

அழகியலும் வஞ்சகமும்

சங்கப் பாடல்களில் கருமை நிறம் முரண்பட்ட இரு நிலைகளில் பயின்று வருகிறது. பொருள்களின் தோற்றத்தை விளக்கும் நிலையில் ஒன்று, குறியீடாக நின்று பண்பினை விளக்கும் நிலை மற்றொன்று.

“கருங்கால் வரகின் இருங்குரல் புலர்”
272)

(மதுரைக்காஞ்சி.)

நிறத்தைக் குறிக்கும் இச்சொல்லானது அழகியல் சார்ந்தது. கலித்தொகையில் கரிய முத்துக்களைப் போன்ற அழகிய கண்களுக்குப் பின்னால் வஞ்சனை ஒளிந்திருப்பதை,

“கரி பொய்த்தார் ஏய்க்கும் கண்ணாரோடு ஓரணிப் பொலிந்த நின்” (மருதக்கலி.5)
என்ற வரி விளக்குகிறது. கலித்தொகையில் மருத நிலத் தலைவன் ஒருவன் பரத்தையிடம் சென்றுவிட்டுத் திரும்புவதைக் கண்ட தோழி, பொய்ச்சாட்சி புகல்வாரின் வஞ்சக் கண்களை ஒத்த விழிகளையுடைய பரத்தையரோடு அழகிய அணிகலன்களை அணிந்து மகிழ்ந்தவனே என்கிறாள்.

நெஞ்சம் போல் கறுத்த (இருள்)

மாலைக்காலம் வருவதைச் சுட்டுகையில் இருள் என்ற சொல்லிற்கு கொடுங்கோல் மன்னனின் நெஞ்சத்தை உவமையாகக் கலித்தொகை குறிப்பிடுகிறது.

**“அருள் தீர்ந்த காட்சியான், அறன் நோக்கான், நயம் செய்யான்,
வெருவுற உய்த்தவன் நெஞ்சம் போல், பைபய**

இருள் தூர்பு, புலம்பு ஊர, கனை கடர் கல் சேர” (கலித்தொகை.120)

இவ்வடிகளில் அருளையே கண்ணால் காட்டாதவனும் அறத்தை எண்ணியும் பார்க்காதவனும் நன்மை எதுவும் செய்யாதவனும் ஆகிய அரசன் ஒருவன் மக்களுக்கு அச்சத்தை உண்டாக்கி நாட்டை ஆண்டவன் நெஞ்சம்போல இருள் சூழ்ந்து வரும் மாலைக்காலம் என்று கலித்தொகை விளக்குகிறது.

அற இலக்கியங்களில் வஞ்சகக் கருமை

அறக்கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது இலக்கியங்கள் இயற்கையை உவமையாக்குகின்றன. குறிப்பாக, கைம்மாறு கருதாமல் உதவும் சான்றோர்களுக்குக் **“கார்மேகம்”** (கருநிற மேகம்) உவமையாகக் காட்டப்படுகிறது. கருமை என்பது வளம் மற்றும் கொடையின் அடையாளமாகப் பார்க்கப்படுகின்ற பாடல்கள் பெரும்பான்மை காணப்படினும், தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் கருப்பு நிறம் வஞ்சகத்தின் அடையாளமாக மாறியது நீதி நூல்களில்தான்.

குன்றிமணி உவமை

வஞ்சகர்களை அடையாளம் காட்ட வள்ளுவர் பயன்படுத்திய மிக வலிமையான உவமை இது.

**“புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனும் அகங்குன்றி
மூக்கின் கரியார் உடைத்து”**

(குறள். 277)

குன்றிமணி வெளியே சிவந்து அழகாகக் காணப்பட்டாலும், அதன் மூக்குப் பகுதி கறுப்பாக இருக்கும். அதுபோல, வெளியில் நல்லவர்போல வேடம் தரித்தாலும், உள்ளத்தில் கரிய வஞ்சனை உடையவர்கள் உலகில் உண்டு என்கிறது இக்குறள். இங்கே சிவப்பு என்பது அழகு (நடிப்பு) எனவும், கருப்பு என்பது வஞ்சகம் எனவும் கூறப்படுகிறது.

அறியாமை எனும் இருள்

வள்ளுவர் 'இருள்' (Darkness) என்ற சொல்லை 'அறியாமை' அல்லது 'மயக்கம்' என்ற பொருளில் கையாள்கிறார். இது மெய்யறிவுக்கு (ஒளி) நேர்மாறானது.

**"இருள்நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள்நீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு"**

(குறள்.352)

மனமயக்கம் என்னும் 'இருள்' நீங்கி, குற்றமற்ற மெய்யறிவைப் பெற்றவர்களுக்கு அந்த அறிவே பேரின்பத்தைத் தரும். (கருமை) இருள் என்பது இங்கே சரியான பாதையைத் தடுக்கும் அறியாமை.

**"இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு"**

(குறள்.5)

இறைவனின் புகழை உணர்ந்தவர்களிடம், அறியாமையால் (இருள்) வினையும் இருவகை வினைகளும் வந்து சேராது.

காப்பியங்கள் மற்றும் பக்தி இலக்கியத்தில் கருமை

சிலப்பதிகாரத்தில் பாண்டிய மன்னன் நீதி தவறியபோது மதுரையை இருள் சூழ்ந்தது. கண்ணகியின் முகம் கறுத்து (வாடி) இருப்பதும் 'நீதி தவறிய' ஒரு கருப்புப் பக்கத்தை உணர்த்துகிறது. திருமாலைக் குறிப்பிடும் பாடல்களில் கரிய என்ற சொல்லும், சிவனின் கண்டத்தைக் குறிப்பிடும் போது கறுத்த என்ற சொல்லும் பக்தி இலக்கியங்களில் கையாளப்பட்டுள்ளது. பெரியபுராணம், சைவ சித்தாந்தத்தில் இறைவனின் ஒளியைப் பெறவிடாமல் தடுக்கும் வஞ்சகமான மனநிலை 'ஆணவ இருள்' என்று அழைக்கிறது. வில்லிபாரதத்தில் சகுனி போன்ற தீய பாத்திரங்களின் வஞ்சகமான எண்ணங்களை வர்ணிக்க 'கரிய மனம்' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

இக்கால இலக்கியத்தில் மாற்றம்

தற்கால இலக்கியத்தில் கருப்பு என்பது எதிர்ப்பின் குரலாகவும் 'புரட்சி மற்றும் உழைப்பின்' அடையாளமாக உருவெடுத்துள்ளது. பாரதியார் 'காக்கைச் சிறகினிலே' என்ற பாடலில் கருமையைத் தெய்வீகமாகக் கண்டார். நவீன இலக்கியங்கள் கருப்பை ஒடுக்கப்பட்டோரின் அரசியலாகவும், வலிமையின் நிறமாகவும் மறுவாசிப்பு செய்கின்றன.

முடிவுரை

தொல்காப்பியத்தில் இயற்கையின் எழிலாகத் தடம் பதித்த 'கருமை', சங்க காலத்தில் அகத்தின் ஆழமான மறைபொருளாக உருமாறி, பின்வந்த அற இலக்கியங்களில் வஞ்சகத்தின் எச்சரிக்கை குறியீடாக நிலைபெற்றது. ஒரு நிறம் வெறும் காட்சிப் பொருளாகத் தொடங்கினாலும், அது காலப்போக்கில் மனிதப் பண்புகளின் உரைகளாக மாறி அறநெறி புகட்டும் கருவியாக வளர்ந்துள்ளதைத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பு பறைசாற்றுகின்றது. புறத்தின் கருமையைக் கடந்தும், மனித மனதைச் சூழும் அகக் கருமை நீங்கி அறிவொளியை நோக்கி நகர்வதே இலக்கியங்கள் மானுடத்திற்குத் தரும் ஆகச்சிறந்த செய்தியாகும்.

துணைநூற்பட்டியல்

1. சங்க இலக்கியத் தொகுப்புகள், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
2. சிவலிங்கனார் ஆ, இலக்கியத்தில் நிறம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
3. தமிழண்ணல் கருப்பும் கறுப்பும் கட்டுரை, தினமணி நாளிதழ்.
4. திருக்குறள், பரிமேலழகர் உரை, சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.

5. தொல்காப்பியம், இளம்பூரணர் உரை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
6. நாலடியார், மூலமும் உரையும், கழக வெளியீடு.
7. பரமசிவம் தொ, பண்பாட்டு அசைவுகள், காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில்.
8. ம.ரா.போ.குருசாமி, இலக்கியத்தில் நிறம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
9. Kendra Cherry, *The Colour Psychology of Black*, www.verywellmind.com

Bibliography

1. *Sangam Ilakkiya Thoguppugal* (Anthology of Sangam Literature), New Century Book House, Chennai.
2. *Sivalingar, A., Ilakkiyathil Niram* (Color in Literature), International Institute of Tamil Studies, Chennai.
3. *Thamizhannal, Karuppum Karuppum* (Black and Blackness - Article), *Dinamani Daily Newspaper*.
4. *Thirukkural, Parimelazhagar Urai* (Parimelazhagar's Commentary), Saiva Siddhanta Noorpadippu Kazhagam, Chennai.
5. *Tolkappiyam, Ilampooranar Urai* (Ilampooranar's Commentary), Tamil University, Thanjavur.
6. *Naladiyar, Moolamum Urayum* (Text and Commentary), Kazhagam Publications.
7. *Paramasivam, Tho., Panpattu Asaivugal* (Cultural Movements), Kalachuvadu Publications, Nagercoil.
8. *Gurusamy, M. R. P., Ilakkiyathil Niram* (Color in Literature), International Institute of Tamil Studies, Chennai.
9. *Kendra Cherry, The Color Psychology of Black*, www.verywellmind.com.

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சல்

அறிவிப்பு / Announcement

அன்பான தமிழ்ச் சொந்தங்களே

வணக்கம்.

வரும் 2026, ஜூலை மாதம் வெளிவரும் அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சலுக்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டுரை வந்து சேர வேண்டிய கடைசி நாள் - ஜூலை 10. அதற்கு பின் வரும் கட்டுரைகள் ஜூலை இதழில் இடம்பெறாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

www.aranejournal.com